

ABSTRACT

To tap the native speakers' perception of request and apology speech acts situations, this study investigated the realization of request and apology speech acts in single-sex discourse of Persian males. The study explored the variability of requests and apologies due to such context-external variables as social distance and social dominance as well as context-internal variable to categorize and tabulate the request and apology strategies employed in Persian male discourse.

The relevant data was collected through Discourse Completion Test (DCT) and audio-recorded Role-Play from among Persian males in situations where the social distance between the interlocutors was a binary valued variable, that is the interlocutors either knew each other well (-distance) or hardly knew each other (+distance). The social dominance which is understood here as the institutionalized role of the interlocutors in society had a range of three values, namely speaker's domination ($S > H$), hearer's domination ($H > S$) and equal dominance of the interlocutors ($S = H$). While a modified coding scheme developed originally by Blum-Kulka et al. (1989) was employed to categorize the distribution of request and apology strategies in the male single-sex discourse, new culture-specific Persian request and apology speech acts were under investigation in the data collected from among participants of the study.

As for request speech act, the results revealed that the most frequent strategy of request realization among Persian male speakers in single-sex discourse is the most direct way, namely an *imperative*. The study found a new request strategy, namely *Challenging Ability* employed by Persian males. As for request internal modifications, the analysis of

data revealed that Persian male speakers modify request strategies most frequently through modification strategies: Politeness Marker, Downtoner, Diminutive, Appealer, and Cajoler respectively. Moreover, the most frequent request external modifications among Persian males are *Grounder*, *Imposition Minimizer*, *Goal Achievement*, *Preparator*, *Pre-commitment*, *Promise of Reward*, and *Disarmer* respectively.

The apology strategies performed by the Persian males in the study were also categorized and tabulated. The results revealed that Persian provides the universal apology strategies, as other investigated languages in Bulm-Kulka et al.'s (1989), with the speakers to realize apology speech acts. Persian male speakers used such apology performative verbs as *Ma?zerat mixaam* (I Apologize) and *Bebaxshid* (Forgive me) which all instantiate *Illocutionary Force Indicating Device* strategies to realize an apology in a direct way. Apologies were also realized by the strategies Taking on the Responsibility for the offence, Explaining the Situation that gave rise to a flaw, Offering to Repair any damage resulted from misdeed, and the new strategy *Underestimating the Offence by Humor* by Persian male speakers. *Intensifying Adverbial*, *Emotion*, and *Double Intensifier* were employed by the participants of the study as the most frequent internal intensifiers to support the main apology strategies. As for apology supportive intensifiers, the first two frequent supportive intensifiers in the data were *Offer of Repair* and *Statement of Offence*. *Explanation of Situation*, *Lack of Intent*, *Expression of Self Deficiency*, *Concern for Hearer*, and *Justifying the Hearer* are also used as supportive intensifiers, though with lower frequencies.

ABSTRAK

Kajian ini dijalankan untuk mengkaji kesedaran terhadap ucapan meminta dan meminta maaf dalam wacana sama gender di antara lelaki Parsi yang menekankan persepsi penutur asal terhadap perbuatan meminta dan meminta maaf tersebut. Kajian ini merangkumi kepelbagaian jenis pertuturan permintaan dan meminta maaf kerana ianya bergantung kepada pembolehubah konteks luaran seperti jarak sosial dan dominasi sosial dan juga pembolehubah konteks dalaman untuk mengkategorikan dan menyusun corak perbuatan meminta dan meminta maaf yang diaplikasikan dalam wacana oleh lelaki Parsi.

Data-data yang relevan dikumpul Gerakerja Penyelesaian Wacana rakaman melalui *Discourse Completion Test* (DCT) atan dan audio *Role-Play* di kalangan lelaki berbangsa Parsi yang berada dalam keadaan di mana jarak sosial antara setiap penutur adalah dalam bentuk pembolehubah yang berpasangan, iaitu sama ada penutur mengenali antara satu sama lain (jarak -) atau penutur tidak mengenali antara satu sama lain (jarak +). Dominasi sosial pula adalah peranan yang diinstitusikan oleh penutur dalam masyarakat yang mempunyai tiga nilai iaitu dominasi penutur (S>H), dominasi pendengar (H>S) dan dominasi setara (S=H). Satu skema kod yang telah dimodifikasi dihasilkan yang asalnya dicipta oleh Blum-Kulka et al. (1989) telah digunakan untuk mengkategorikan pengagihan perbuatan meminta dan meminta maaf dalam penututuran sama gender lelaki sahaja namun satu budaya baru Parsi dalam tuturkata meminta dan meminta maaf berada dalam penyiasatan termasuk dalam data yang dikumpul daripada responden kajian ini.

Dalam tuturkata meminta, hasil kajian yang dijalankan menunjukkan strategi yang digunakan secara kerap untuk meminta di kalangan lelaki Parsi adalah cara berterus

terang yang dipanggil desakan atau *imperative*. Kajian juga menemui cara baru yang diguna pakai oleh lelaki Parsi untuk meminta adalah cara mencabar kemampuan atau *challenging abilities*. Dalam pertuturan meminta yang melalui modifikasi dalaman, analisis data menerangkan bahawa penutur lelaki Parsi mengubahsuai strategi meminta yang kerap kali digunapakai melalui strategi modifikasi iaitu Tanda Kesopanan (*Politeness Marker*), Nada Menurun (*Downtoner*), Memperkecilkan (*Diminutive*), Menarik (*Appealer*), dan Mengangkat Diri (*Cajoler*) secara berasingan.

Strategi meminta maaf yang dilakukan oleh lelaki Parsi juga dikategorikan dan disusun dalam satu sistem. Hasil kajian mendapati masyarakat Parsi mempunyai strategi meminta maaf yang universal, sama seperti masyarakat yang bertutur dalam bahasa lain seperti yang dinyatakan dalam Bulm-Kulka et al. (1989), di mana penutur memahami perbuatan meminta maaf tersebut. Penutur lelaki Parsi biasanya menggunakan kata kerja yang memberi kesan seperti *Ma?zerat mixaam* (Saya minta maaf) dan *Bebaxshid* (Maafkan saya) dalam meminta maaf yang memberi contoh strategi IFID untuk meminta maaf secara terus. Pengucapan meminta maaf juga selalunya menggunakan strategi Bertanggungjawab atas Kesalahan (*Taking on the Responsibility for the offence*), Memperjelas Situasi (*Explaining Situation*) yang memburukkan keadaan, Menawarkan untuk Memperbaiki Kerosakan (*Offering to Repair Damage*) yang berpunca daripada kesalahan, dan strategi baru iaitu Memandang Rendah Kesalahan (*Underestimating the Offence*) dengan menjadikan ia sebagai satu bentuk humor oleh penutur lelaki Parsi. Terdapat juga penyokong strategi meminta maaf yang utama yang dikenali sebagai penguat dalaman (*internal intensifier*) yang digunakan secara kerap iaitu Penguat Kata Keterangan (*Intensifying Adverbial*) dan Penguat Berganda (*Double Intensifiers*). Dalam

penguat sokongan perbuatan meminta maaf yang digunakan secara kerap pula ialah Tawaran Membaikpulih (*Offer of Repair*) dan Penerangan Kesalahan (*Statement of Offence*). Terdapat juga penguat sokongan lain tetapi digunakan tidak terlalu kerap seperti Memperjelas Situasi (*Explanation of Situation*), Menyatakan Kekurangan Diri (*Expression of Self Deficiency*), Mementingkan Pendengar (*Concern of Hearer*) dan Mewajarkan Pendengar (*Justifying the Hearer*).